

Deze pagina's komen tot stand onder verantwoordelijkheid van de Vereniging BWT Nederland. Kijkt u ook eens op www.bwtinfo.nl voor algemene berichtgeving over ons vakgebied en www.vereniging-bwt.nl met specifiek verenigingsnieuws.

Secretariaat VBWTN

Het secretariaat is gevestigd bij de Vereniging Stadswerk Nederland.

Vereniging BWT Nederland
Postbus 416
6710 BK Ede

Tel. 0318 – 43 83 40
www.bwtinfo.nl
www.vereniging-bwt.nl

Hoe het allemaal begon

Op donderdagmiddag 16 april 2015 hebben Walter en Henk het bestuurlijke stokje van onze vereniging overgedragen aan Margreet Schotman, Petra van Oosterbosch en Alex Konings. Dat was een gedenkwaardig moment. Vele jaren zijn we samen opgetrokken en nu scheiden de wegen. Henk gaat met pensioen en Walter is naar stadsbeheer overgestapt. We hadden twaalf jaar geleden niet kunnen voorspellen hoe de vereniging er op dit moment bij zou staan en of de vereniging überhaupt nog zou bestaan.

Tekst: Walter van Beuzekom en Henk Beekhuis

Er waren twaalf jaar geleden genoeg redenen om de vereniging op te richten. Er was een ambitieus platform grote BWT's die graag met elkaar aan de slag waren om de kwaliteit van het BWT te verbeteren en van elkaar te leren. Door een benchmark te organiseren met PWC (ons erelid Marcel Hoogwout) kregen we dat inzicht en we zagen dat de verschillen tussen gemeenten enorm waren. In de toen al roerige wereld van het BWT misten we naast de VNG een vakinhoudelijke vereniging die voor de belangen van het vak kon opkomen en daarvoor naar het Rijk een spreekbuis kon zijn. En toen we ook nog eigenaar werden van een Toetsprotocol lag de weg open om de Vereniging BWT op te richten. VROM vond dat zo'n goed en belangrijk initiatief dat zij een royale startsubsidie ter beschikking stelde.

Er was voldoende animo onder de leden om in het bestuur zitting te nemen en Gert-Jan van Leeuwen was bereid om zijn functie in Delft te verruilen voor het directeurschap. Ondersteuning kwam er al snel van Annemieke Mulder en zij is tot op de dag van vandaag trouw gebleven aan de Vereniging. Het ledental groeide sinds de oprichting gestaag en de vereniging wist zich op de kaart te zetten.

Henk Beekhuis draagt de voorzittershamer over aan Margreet Schotman.

Kwaliteit

Toen we zaten te filosoferen over wat nou het leitmotiv van de afgelopen twaalf jaar is geweest was onze conclusie dat het in ons vakgebied eigenlijk altijd gaat om kwaliteit. Kwaliteit van bouwen, kwaliteit van medewerkers, kwaliteit van dienstverlening, kwaliteit van regels, ruimtelijke kwaliteit, welstands-

kwaliteit, enzovoort. Dan zou je zeggen; regel dat de kwaliteit op orde is en het doel is bereikt. Maar was het maar zo gemakkelijk. Want het bereiken van goede kwaliteit gaat hand in hand met verantwoordelijkheid geven en verantwoordelijkheid nemen. En dan wordt het al een stuk ingewikkelder. Want wie is nu waarvoor verantwoordelijk en wanneer is

'goed', goed genoeg. Dat is bijvoorbeeld de eeuwige discussie bij welstand. Is voldoen aan redelijke eisen van welstand een 6 of vinden we dat te mager voor een positief advies? Verantwoordelijkheid en verantwoordelijkheidsverdeling is als de slinger van de klok. De overheid neemt verantwoordelijkheid als het niet goed gaat (neem de invoering van de Woningwet 1901) en legt die verantwoordelijkheid weer al dan niet gedeeltelijk terug in de maatschappij als dat verantwoord gevonden wordt. En als dat onverhoopt niet goed uitpakt dan neemt de overheid de verantwoordelijkheid weer terug. De slinger blijft bewegen. We hebben daar tal van mooie voorbeelden van gezien in het Bouwbesluit, waarbij we eerst zoveel mogelijk dichtregelden in een dik boekwerk. Hierna dachten we dat regels wel geschrappt konden worden omdat de markt zijn verantwoordelijkheid wel zou nemen.

Maar die regels werden later weer geherintroduceerd, omdat de markt op de minimumeisen ging zitten waardoor er minder bruikbare gebouwen ontstonden (plafondhoogtes, buitenruimte).

Soms moet je als overheid partijen ook extra stimuleren om verantwoordelijkheid te nemen voor het bereiken van fatsoenlijke kwaliteit. Dat zien we gebeuren bij private kwaliteitsborging. Want waarom zouden we als overheid het gebrek aan verantwoordelijkheid belonen met kostbaar toezicht, waardoor er ook geen prikkels zijn om het zelf beter te gaan doen. Zo hou je elkaar gevangen in een niet efficiënt en niet effectief systeem. De kunst van het loslaten is hier om het zo te doen dat het kind niet met het badwater wordt weggegooid en we nog steeds goed blijven bouwen. Dit was de afgelopen periode het voorbeeld van hoe er over een onderwerp binnen de vereniging verschillend kan worden gedacht. Het ene kamp voor streng overheidstoezicht, omdat er geen vertrouwen is in de bouwkolom en het andere kamp dat vindt dat de tijd rijp is om de verantwoordelijkheid meer daar neer te leggen waar hij hoort, nl. bij de bouwers zelf. En het mooie van onze vereniging is dat we deze discussie heel goed in eigen kring kunnen voeren en dat er ruimte is om verschillende opvattingen te hebben. Het zeer doorwrochte advies dat we uiteindelijk hebben uitgebracht is van grote waarde gebleken en heeft de politieke en ambtelijke discussie fundamenteel beïnvloed. Daarvoor is kennis

van collega's uit het land gebundeld in de werkgroep Pkb. Een heel mooi en sprekend voorbeeld van het inzetten van kennis en kunde van de leden in complexe vraagstukken.

De Toekomst

Wat we ons bij ons vertrek natuurlijk ook hebben afgevraagd is hoe de toekomst er uitziet van de vereniging. Wij denken zonder aarzeling dat de vereniging toekomst heeft. Overheidstoezicht is van alle tijden en ook is het voor ons nauwelijks denkbaar dat het BWT wordt opgeheven. Daarvoor is het maatschappelijk en politieke belang van ons werk te groot. Nu de private kwaliteitsborging ook nog eens is getemporiseerd, gaat het waarschijnlijk nog jaren duren voordat private kwaliteitsborging een zodanige omvang heeft gekregen dat het toezicht hierdoor een werkelijke gezichtsverandering ondergaat. Wat ook opvallend is, is dat het ledental van de vereniging ondanks de crisis mooi op peil is gebleven. Een relatief kostbaar lidmaatschap van een vereniging is immers een gemakkelijke prooi voor bezuinigende gemeenten. Dat dat niet op grote schaal gebeurt is zegt echt iets over het geloof en het vertrouwen van jullie in de vereniging.

De toekomst ziet er ook zonnig uit omdat er steeds weer nieuwe ontwikkelingen zijn waar de vereniging op kan inspringen of waar de vereniging nadrukkelijk zal worden gevraagd mee te denken. De Omgevingswet, de veranderde bouwopgave (inbreiding in

plaats van Vinex), transformatie van gebouwen, kwaliteit van de bestaande voorraad, energieneutraal maken van de bestaande voorraad, vergrijzing van de bevolking versus gebruiksveiligheid van woongebouwen, et cetera. Diezelfde toekomst maakt wel dat we open moeten staan voor verandering en proactief moeten handelen. Nieuwe rollen vergen nieuwe competenties, nieuwe vormen van dienstverlening. Integraal handelen en denken onder de nieuwe Omgevingswet is voor velen echt nog geen gemeengoed. Ook het succes van het congres, de ALV, kennisdagen, het tijdschrift en de website maken dat we een mooie toekomst voor de vereniging blijven zien. Wie krijgt de zaal nog tot de nok toe gevuld? De vereniging lukt het al jaren. Verder is een goed teken dat de vereniging in twaalf jaar altijd continuïteit van bestuur heeft gekend. Altijd waren er goede gegadigden voor een plek in het bestuur. Wij hebben het altijd als een grote eer beschouwd dat we onderdeel mochten zijn van de vereniging en het DB. Een goede directeur zoals Gert-Jan en nu al weer even Wico Ankersmit helpen daarbij natuurlijk enorm. Want wij als bestuur moeten het er ook maar bij doen.

Er is op 16 april 2015 een prachtig mooi nieuw Dagelijks Bestuur aangetreden dat samen met jullie aan de slag gaat om de nieuwe tijden binnen te treden. Wij wensen jullie het allerbeste en nog vele mooie activiteiten in verenigingsverband.

Een vereniging waar muziek in zit

Tijdens het uitverkochte managementsymposium dat op 16 april werd gehouden in het Utrechts Centrum voor de kunsten, stond het onderwerp private kwaliteitsborging centraal, maar was het vooral het afscheid van Henk Beekhuis en Walter van Beuzekom dat het evenement speciaal maakte.

Het inhoudelijke programma begon met een duidelijke presentatie van Alexander Pastoors van de BNA over de mogelijke toekomstige rol van de architect binnen de private kwaliteitsborging. Deze werd gevolgd door een presentatie van Syan Schaap over het project om te komen tot een integrale Nederlandse versie van de Event Savety Guide zoals die al jaren in Engeland wordt gebruikt door zowel de overheid als ook de evenementenbranche. Vervolgens was het woord aan Frans Fijen die namens de werkgroep private kwaliteitsborging een presentatie gaf over de impactanalyse die is uitgevoerd door de 18 aan de werkgroep PKB deelnemende overheidsorganisaties. Binnen deze werkgroep zijn namelijk grote en kleine gemeenten, samenwerkingsverbanden en ook Omgevingsdiensten vertegenwoordigd, waardoor door deze mix van organisaties een duidelijk beeld is ontstaan van de impact op formatie en financiën bij de invoering van fase 1 van de private kwaliteitsborging. Boodschap was dan ook om de impactanalyse zelf ook uit te voeren. De presentatie, een toelichting en het invulbestand staan inmiddels op de website van de vereniging.

Als laatste was Wico Ankersmit aan de beurt met een presentatie die de titel 'Een BWT met toekomst' had. Wico gaf via de metafoor van de fotorolletjes giganten uit het verleden 'Fuji' en 'Kodak' een blik in de nabije toekomst, de middellange toekomst en de verre toekomst van het Bouw- en Woningtoezicht. Centrale boodschap was hierbij om met het businessplan over de aankomende wetwijzigingen heen te durven kijken, en te onderzoeken wat de maatschappelijke vraagstukken binnen de fysieke leefomgeving zijn voor de toekomst. Als hier op tijd op wordt geanticipeerd heeft BWT nog een lange en gezonde toekomst. Alle presentaties van het managementsymposium zijn uiteraard terug te vinden op www.vereniging-bwt.nl

Wisseling van de wacht

Na de inhoudelijke presentaties die overigens vooraf werd gegaan door een reflectie op twaalf jaar VBWTN door Henk Beekhuis en Walter van Beuzekom, was het tijd voor een grote wisseling van de wacht. Het penningmeesterschap werd eerst overgedragen van Margreet Schotman aan Alex Konings. Vervolgens werd de rol van secretaris van Walter van Beuzekom overgedragen aan Petra Van Oosterbosch waarna Henk Beekhuis de zware bestuurshamer overdroeg aan Margreet Schotman. De leden die uiteraard hun stem moesten laten horen tijdens deze wisselingen waren het geheel unaniem eens met deze drie voorgedragen kandidaten, waar

door zonder ook maar één tegenstem een geheel nieuw Dagelijks bestuur werd benoemd. De leden spraken hun vertrouwen uit in dit nieuwe DB dat voor de komende jaren nog zeer veel en uitdagende klussen op de agenda heeft staan.

Na de ALV was het tijd voor een officieel afscheid van Henk en Walter in de vorm van een muzikale verrassing. Verder werd aan Henk en Walter door het bestuur en de leden een prachtig cadeau aangeboden, dat zij direct weer mochten doorgeven aan Anke Vissermand, de vrouw van Henk, die namelijk directeur is van 'De Hartenberg'. Dat is een grote instelling waar mensen wonen met een ernstige (meervoudige) verstandelijke beperking. Het cadeau dat direct werd doorgegeven was een lang gekoesterde wens van de Hartenberg, namelijk een snoezel springkussen voorzien van licht en geluid.

Tussen de prachtige klanken door was het Evert van Kuilenburg als Last founding father in action, die nog een woord van dank sprak richting Henk en Walter. Henk werd door Evert, namens de leden en het bestuur bedankt in de vorm van een met de hand gekalligrafeerde oorkonde met benoeming tot Erevoorzitter van de vereniging. Walter ontvang vervolgens van Evert een oorkonde waarmee hij werd benoemd tot Erelid van de vereniging. De vereniging is zowel Henk als Walter enorm dankbaar voor de enorme inzet, en het vele werk dat zij hebben verricht voor de vereniging. En zijn dan ook erg blij dat op zo'n mooie wijze afscheid kon worden genomen van deze twee bijzondere mensen.

*Wico Ankersmit
directeur Vereniging BWT Nederland*

